

František Robert Kraus V Rozhlase

Tato fotka je pravděpodobně z roku 1947, kdy můj otec (František Robert Kraus) pracoval jako rozhlasový komentátor. Po válce totiž začal znovu pracovat pro Českou tiskovou kancelář (ČTK) a Československý rozhlas, v němž se stal zakladatelem a vedoucím krátkovlnného zahraničního vysílání. Působil zde tak jako hlasatel v anglické, francouzské a německé redakci a komentátor pro střední Evropu.

To vše však skončilo počátkem padesátých let Slánského procesu. Otec ztratil ze dne na den místo jak v ČTK, tak v Rozhlase. S výjimkou vydání „Proměněné země“, která mohla vyjít jen za cenu drastických zásahů do textu, se od té doby mohl živit jen příležitostným psaním. Zaměřil se tedy na své zážitky z dětství. Povídky ze staré Prahy se záhy staly vděčným námětem, po kterém sáhly mnohé noviny a časopisy, včetně zahraničních. Čas od času se objevila i povídka s tematikou druhé světové války a koncentračních táborů (pojem holocaust se tehdy ještě neužíval).

Otec se stal také jedním z hlavních pravidelných přispěvatelů Věstníku židovských náboženských obcí. Byl šéfem komise, která na Pražské židovské obci pořádala večírky. Večírky se organizovaly v Maislově ulici dvakrát ročně – vždy na chanuku a purim. Díky otci na Obec chodil v šedesátých letech výkvět české kultury – táta měl mnoho kontaktů ještě z doby první republiky. Byl schopen seznat na tyto akce mnoho známých lidí – Jana Wericha, Miloše Kopeckého, Miroslava Horníčka, zpěváky Karla Gotta a Waldemara Matušku a spoustu dalších umělců. Lidé z těchto večírků byli nadšení – po zážitcích z koncentračních táborů a po událostech politických procesů s Rudolfem Slánským to pro ně představovalo alespoň trochu uklidnění a Obec pro ně představovala náhradní rodinu. Organizovali také přednášky pro mladé lidi, o něž byl poměrně velký zájem.